

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 429

гр. София, 02.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева

Членове: Костадинка Костадинова
Ирина Стоева

като разгледа докладваното от Мина Мумджиева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221100600731 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.327 вр. с чл.318 от НПК.

Образувано е по повод постъпила в съда жалба от повереника на ЧТ Д.И. – адв. Н.К. срещу присъда на СРС, НО, 121 състав от 10.11.2021г., с която подсъдимият Б. Н. Н. е признат за невиновен по обвинението за извършено от него престъпление по чл.148, ал.1, т.2 вр. с чл.146 НК, като е оправдан по това обвинение.

В жалбата се посочва, че първоинстанционната присъда е неправилна и незаконосъобразна. Изразява се становище, че следва да бъде постановена осъдителна присъда и за извършеното от подс. Н. престъпление следва да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“. В жалбата се твърди, че на 03.12.2019г. в предаването „Тази сутрин“, излъчено по Btv, подсъдимият Б.Н. като гост на водещия А.Х. в коментар е използвал изрази и изразни средства, с което осъществил състав на престъпление по чл.171, ал.1 НК, тъй като накарнал тайната на кореспонденцията на ЧТ Д.И.. В жалбата се твърди, че подсъдимият умишлено е наклеветил и обидил ЧТ. Повереникът изразява становище, че СРС е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че указанията на СРС за отстраняване на нередовности в ЧТ относно конкретизирането на инкриминираните изрази, са неправилни и незаконосъобразни, тъй като съдът бил длъжен да обсъди цялостния словесен израз, използван от подсъдимия. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по обвинението за клевета, както и по обвинението за престъпление по чл.171, ал.1 НК. Навеждат се доводи, че така първоинстанционният съд нарушил съществено правата на частния тъжител.

В жалбата се съдържа искане съдът да се произнесе и по отказа на първоинстанционния съд да приеме за съвместно разглеждане граждански иск в наказателното производство.

В жалбата се посочва, че първоинстанционният съд не е изложил обосновани и аргументирани мотиви за постановяването на оправдателна присъда, като се оспорва изводът на съда, че инкриминираните изрази не са натоварени с отрицателно смислово съдържание. Твърди се, че подсъдимият умишлено е разгласил съдържанието на частна кореспонденция с тъжителя в ефир на електронна медия, като по този начин свързал личността на частния тъжител с твърдения за „терористични действия“ на „руски шпиони“, с „опит за убийство с Новичок“ на „трима български граждани“. Твърди се, че с така описаните действия подсъдимият засегнал честта, достойнството и доброто име на частния

тържител, тъй като разгласил данни за търговската му дейност и му приписал престъпления, които не са извършени от него. В заключение с жалбата се предлага подсъдимият да бъде осъден с нова присъда от въззивния съд за извършени от него престъпления по чл. 147, ал.1, чл.148, ал.1, т.2 НК и чл. 171, ал.1 НК. Предлага се въззивният съд да конституира ЧТ като граждански ищец в наказателното производство и допусне за съвместно разглеждане в това производство на граждански иск в размер на 1 000 000 лева, като го уважи в пълния му предявен размер.

При администриране на въззивната жалба повереникът е бил уведомен за изготвените мотиви (л.7, СП, СГС), заплатена е ДТ по т. 14 от Тарифа № 1 към ЗДТ за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и МП (л.9, СП, СГС).

Съдът намира, че въззивната жалба на ЧТ не е администрирана съгласно изискванията на чл. 321 НПК. Призовката с приложена към нея въззивна жалба не е била връчена на подсъдимия нито лично, нито чрез неговия защитник, доколкото последният не е бил търсен за изпълнението на тази процедура на актуален адрес (л.10, СП, СГС). Действително защитникът е упражнил правото си да възрази срещу доводите в жалбата, но при приемането на съобщение не е вписал съгласие да предаде съдебните книжа на своя доверител (л.11, СП, СГС). Следователно, при така наличното съдържание на съдебните книжа е видно, че защитникът е приел съобщението за себе си. По арг. от чл.253, т.2 НПК подсъдимият и защитникът са различни страни в процеса, които могат самостоятелно да упражняват процесуалните си права. В конкретния случай липсват процесуални гаранции, че е било обезпечено правото на подсъдимия лично да упражнява процесуалните си права. Това е така, тъй като въз основа на приложените по делото книжа, свързани с размяната на съобщения, не би могъл да се направи еднозначен извод, че подсъдимият е запознат с постъпилата въззивна жалба. Не би могъл да се направи и извод за датата, от която за него самостоятелно са започнали да текат срокове за депозиране на възражения срещу доводите, изложени в нея. С оглед изложеното по-горе производството, образувано пред въззивния съд, следва да се прекрати, а делото – да се върне на СРС за администриране на въззивната жалба.

С оглед изложеното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по ВНЧХД № 731/22г. по описа на СГС, НО, VIII въззивен състав.

ВРЪЩА делото на СРС за администриране на въззивната жалба.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____